

maalet mellem Folketinget og Landstinget, Spørgsmaalet om Kommunalraadets Indflydelse, brugte den ærede Ordfører meget stærke Ord, som jeg synes ikke er ganske berettigede. Den ærede Ordfører sagde, at man vilde hermed give Kommunalbestyrelsen en afgørende Indflydelse, og han brugte senere det Udtryk, at man vilde prøve paa at udelukke Menighedsraadets Opfattelse af, hvordan Kirkens Indre skulde være. Disse Ord „afgørende“ og „udelukke“ finder jeg er meget for stærke. Saaledes som Lovforslaget er vedtaget og sendt her op fra det andet høje Ting, er der jo fremdeles Sognepræsten og Menighedsraadets Medlem mod det ene Kommunalbestyrelsesmedlem, saaledes at Menighedsraadet i Virkeligheden har den afgørende Indflydelse, og Menighedsraadet er ingenlunde udelukket, kan tværtimod med stor Vægt gøre sin Opfattelse angaaende Kirkerne gældende. Naar den ærede Ordfører endvidere af den Begrundelse, der i det andet høje Tings Betænkning er givet af Lovforslagets nuværende Form, anførte, at man har bygget paa de indhentede Oplysninger fra Kirkerne, om hvorledes Midlerne til deres Vedligeholdelse er forskaffede, saa er det ganske rigtigt, at nogle af disse Oplysninger havde man ogsaa i Fjor i de af Landstingsudvalget indhentede Oplysninger. Men de Oplysninger, der nu er skaffede, gaar noget videre, de oplyser nemlig ikke alene om Købstadkirkerne, som man har vidst Besked om i længere Tid, ogsaa fra de af Landstingsudvalget i Fjor indhentede Oplysninger, men de nye Oplysninger vedrører ogsaa alle de senere nybyggede Kirker, de saakaldte Distriktskirker. Og det fremgaar af dem, at medens det er ganske rigtigt, som den ærede Ordfører nævnte, at i Købstæderne hentes Midlerne til Kirkernes Vedligeholdelse væsentlig fra Kommunalbestyrelsen, saa hentes Midlerne til største Delen af disse nye Distriktskirkers Vedligeholdelse fra private Gaver. Naturligvis kan man vente, at disse private Gaver vil blive ved i nogen Tid, men der er jo ingen Tvivl om, at de efterhaanden vil falde bort, og hvem skal saa vedligeholde disse Kirker? Det maa atter gøres ved Ligning paa Beboerne efter Christian den V.'s Danske Lov. Da man nede i Folketinget saa, at der var en hel Del Kirker, som i Øjeblikket ikke er selvejende, ikke selv har Kapital, men hvis Vedligeholdelse støttes af den private Velgørenhed, private interesserede Mennesker, der ligesom alle andre Mennesker er undergivne Dødelighedens Lov, saaledes at

Støtten rimeligvis en Gang vil ophøre, og at man derfor for Fremtiden sikkert vilde faa dem ind paa Kommunalbestyrelsens Budget, bevirkede dette, at man syntes, at man under de Omstændigheder maatte give Kommunalraadene en virkelig Indflydelse ved at give dem et stemmeberettiget Medlem i Kirkernes Bestyrelse. Det er den egentlige Begrundelse for det Standpunkt, Folketinget har indtaget.

Ordføreren (Birch): Jeg vil blot med Hensyn til den højtærede Ministers Bemærkning om mine Ord om, at der ikke kunde tilkomme Kommunalbestyrelsen den afgørende Indflydelse, sige, at det maaske var unødvendigt at bruge Ordet „afgørende“. Men jeg mener, at naar selv Folketingsbetænkningen gaar ud paa at kræve virkelig Indflydelse for Kommunalbestyrelsen paa Kirkernes Anliggender, er det egentlig det samme som, at man ønsker, at den skulde have den overvejende Indflydelse. Jeg kan ikke se rettere. Men naar Lovforslaget siges ikke at være i Overensstemmelse med det oprindeligt fremsatte Lovforslag og med det kirkelige Udvalgs Forslag, er der dertil at bemærke, at det er i Overensstemmelse med den senere udkomne Menighedsraadslov, hvorefter det bestemt forudsættes, at Menighedsraadet faar Styrelsen af Kirkens Anliggender. Saa er der ganske vist tilføjet: „indtil en Lov om Kirkers Bestyrelse vedtages“, men det kan, saa vidt jeg forstaar det, ikke angaa andre Kirker end Landsbykirker. Jeg maa fremdeles holde mig til, at der er i alt Fald en saa stærk Uoverensstemmelse i Folketingets Udvalg, at der er otte, der holder paa den foreslaaede Affattelse, og syv, der holder paa, at det er Menighedsraadene, der skal have den egentlige Styrelse af Kirkerne, og da denne sidste Opfattelse falder sammen med Landstingsudvalgets, kan jeg ikke andet end paa det varmeste anbefale, at Landstingsudvalgets Ændringsforslag vedtages.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Den Førtolkning, den ærede Ordfører gav, at Menighedsraadslovens Udtalelse om, at Menighedsraadet skulde være Bestyrelse, indtil en Lov om selvejende Kirker blev vedtaget, kun skulde gælde Landsbykirkerne, tror jeg ikke er rigtig. Man har dermed sikkert ment Kirker i det hele, altsaa en Lov om Kirkers Bestyrelse i det hele, og dermed er faktisk den Bestemmelse i Menighedsraadsloven indskrænket. Da det nemlig